

Végül elnök megleghangú köszönettel emlékezve meg előadó nagy horderejű munkásságáról, az ülést berekesztette.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Az O. H. E. előtt kötött egységben vállalt kezességi nyilatkozat után külön illeték nem jár. (Közigazgatási Bíróság 7399/1929. P. szám) A rendelkező rész értelmében kellett határozni, mert a panaszolt illeték és bírság kiszabásának alapjául szolgáló kezességi nyilatkozat az Országos Hitelvédő Egyesület előtt kötött egységnek kiegészítő részeül szolgáló egyezségi ajánlatban, tehát magában a főügyletről kiállított okiratban vállaltatott, amely ennél fogva az illetékszabályok 54. §-ában és az illetéki díjjegyzék 60. tételének első jegyzetében foglalt rendelkezések szerint az illeték megszállásánál számításba nem vehető, a kényszeregyezségi eljárásban kötött egyezés pedig a felterjesztett vonatkozó bírósági iratok szerint a m. kir. adóhivatallal az egyezés után járó illetéknek csekklaupon történt megküldésével egyidejűleg a kir. törvényeszek végzésével illetékszabás céljából külön közöltett.

A tartozatlanul lerótt illeték akkor is visszatérítendő, ha a lerovás szabálytalan volt. (Közigazgatási Bíróság 1840/1929. P. szám.) A megtámadott határozatban megállapított tényállás szerint is a panaszos a megleletezett 16.000 pengőről kiállított kötelezvényen 20 pengőt szabályszerűen és 140 pengőt szabálytalanul (keresztülírás nélkül) rótt le bélyegjegyekben holott a kötelezvénytől mindössze csak 80 P illeték járt. Nyilvánvaló, hogy a panaszos által eszközölt lerovásból 80 P fölös és tartozatlan lerovás, amelyre nézve a panaszosnak az il. szab. 143. §-ának 2. bekezdése és 157. §-ának első bekezdése értelmében a visszatérítésre is törvényes igénye van, ez a tartozatlanul fölösön lerótt 80 P pedig a kir. pénzügyigazgatóság által fenntartott összegbe betutandó és miután azt teljes egészében fedezi, a megtámadott határozattal fenntartott illeték törlését is el kellett rendelni.

Isméltendő szolgáltatást tartalmazó szerződés részleges megszűnése esetén is helye van az illeték aránylagos törlésének. (Közigazgatási Bíróság 3911/1928. P. szám.) Az ill. szab. 101. §-ának 2. bekezdéseül felvett 1881. évi XXIV. t.-c. 12. §-a szerint az, isméltendő szolgáltatást tartalmazó szerződések érvényességének bármely időközben való megszűnése jogcím az illeték törlésére vagy visszafizetésére és ez a törvényhely az illetéktörlésből nem zárja ki a részleges megszűnés esetét

sem, a panaszos pedig a bemutatott iratokkal igazolta, hogy földbérlete 1927. évi október hó első napjától kezdve a vitézi telek céljaira felajánlott és a kijelölt vitéznék át is adott 20 kat. hold földterületet a panaszos földbérletének többé nem tárgya. Igazolja ez álláspont helyességét az a körülmény is, hogy az adott esetben a szolgáltatás terményekben lévén megállapítva, aminek folytán az illetéket évről-évre kell a tényleges szolgáltatás alapján megállapítani, arra az időre tehát, amely időre a panaszos a vitézi telek céljaira átengedett 20 kat. hold után többé szolgáltatást nem teljesít, nyilvánvaló, hogy ez után többé illeték fizetésére sem kötelezhető.

A földbirtokos felfogadott munkásokkal dolgoztató vállalkozó között kötött szerződés nem mentes az illeték alól. (Közgazgatási Bíróság 13.846, 1927. P. szám.) A panasz azon alapszik, hogy a pénzügyigazgatóság a megilletkezett cukorrépa megművelési szerződésben vállalt munkát a kereskedelmi miniszter 1925. évi 84.696, XIII. számú rendelete ellenére nem tekintette mezőgazdasági tevékenységnek és a szerződést az 1899:XLII. t.-c. 18. §-a első bekezdése és az 1898:II. t.-c. 21. §-a rendelkezései ellenére illeték alá vonta. Ez a panaszbeli álláspont nem helytálló a következő okokból: Előrebocsátva, hogy az idézett kereskedelmi miniszteri rendelet a kérdést csupán abból a szempontból dönti el, hogy a mezőgazdasági munka vállalkozója részére iparjogosítványt kiállítani nem lehet, — az 1898:II. t.-c. II. fejezet 21. §-a a bélyeg- és illetékmentességet az idézett törvény szerint létesíthető gazdasági munkaszerződéseknek adja meg. Ezek a szerződések azonban mind olyanok, amelyekben az egyik szerződő fél gazdasági munkás, amint ez a törvény címében kifejezetten is benne van. Az 1899:XLII. t.-c. V. fej. 18. §-a első bekezdésének azt a rendelkezését tehát, amely szerint az ezen törvénnyel szabályozott ügyekben az 1898:XLII. t.-c. rendelkezései megfelelően alkalmazandók, tekintettel az utóbb idézett törvény gazdasági munkásvédelmi célzatára is, csak akként lehet értelmezni, hogy a kivételesen kedvezményként adott bélyeg- és illetékmentesség az 1899:XLII. t.-c. alapján köthetők közül csak azokat a szerződéseket illeti meg, amelyekben az egyik fél gazdasági munkás, amelyek tehát gazdasági munkásszerződéseknek minősülnek. Ilyenek a törvény II. fejezete, III. fejezet 11. §-a és IV. fejezete értelmében a cséplőgép vállalkozó és a gazdasági munkás között, a vállalkozó és a munkások között, a gazdasági munkás és az általa felfogadott segédmunkás között kötött munkaszerződések. Nem terjeszthető ki azonban a mentesség a törvény I. és III. fejezete szerint a birtokos és cséplőgép vállalkozó között, valamint a munkás, vállalkozó és birtokos közöt kötött szerző-